

L'Art de la Memòria Edicions publica 'El miceli', de Viktorie Hanišová, figura fonamental de la nova literatura txeca

L'art de caçar bolets

David Castillo
BARCELONA

Amb 39 anys, mare de família, germanista i un llarg currículum literari, Viktorie Hanišová és una figura fonamental de la nova literatura txeca, una de les més importants del continent. L'editorial empordanesa L'Art de la Memòria li ha publicat la seva segona novel·la, *El miceli*, una obra de consolidació que ens parla de la soledat, el bosc, la malaltia mental i, també, de la caça de bolets. Parlem amb ella a la llibreria Laie. L'interpret és el seu traductor del txec Képa Uhart. Hi és present l'editora Maite Muns, que ha publicat una interessant introducció.

Els editors sintetitzen: "Què es pot trobar al bosc? Sara, una jove de vint-i-pocs anys viu en una antiga cabana al bosc de Bo-

hèmia i viu de caçar bolets, com si fos una mena d'eremita. Darrere la jove valenta s'amaga un drama de grans dimensions, que té apartat de la seva ment i cor per tal de mantenir en equilibri la salut mental. Per què aquesta noia que bé ho podria tenir tot no ha acabat fent res de bo? Serà la mort de la mare i l'enfrontament amb els germans el que ens donarà l'oportunitat d'endinsar-nos en el seu dolor silent." Quan pregunto a Hanišová per què va buscar una ermitana com a protagonista, contesta: "És una persona que ha viscut un trauma que no sap gestionar, i tampoc no es pot resignar. Tria viure fora de la societat, no només perquè li costa comunicar-se sinó també perquè no ho vol." Li comento que Peter Handke té un dels seus últims llibres sobre les passejades i

els bolets, em contesta que no el coneix i que el buscarà perquè és germanista: "A priori, no tenia cap tema en concret, ni crec en el passeig com un tema específic, però els camins que fa la protagonista per cercar bolets simbolitzen l'arrel mateixa del trauma. Per a ella, reviure el trauma és una lluita diària, perquè surt de la casa on li va passar i, després del passeig, hi torna." Quan li dic si la figura de la mort de la mare i la història en si és autobiogràfica, ho rebutja escudant-se en la ficció i afirmant que volia exposar "un cas concret en un context familiar que s'enderroca."

Esmento il·lustres novel·listes txecs actuals de referència, però rebutja la condició nacional de Milan Kundera i comenta els descobriments que s'han fet sobre la seva col·labora-

La txeca Viktorie Hanišová és una realitat de la narrativa centreeuropea actual ■ L'AM

ció amb el sistema comunista als anys cinquanta, cosa que el cèlebre escriptor ha descartat frontalment. Té més afinitats amb Bohumil Hrabal, de qui explica anècdotes divertides i matisa que el fet que la seva obra sigui en les fronteres del kitsch fa que sigui un autor molt llegit: "Hrabal encara és viu en la vida txeca. El meu pare anava a una de les tavernes que freqüentava, El laboratori verd. Una vegada, se'l va trobar en un urinari

al carrer i, quan el meu pare se'l va mirar, ell seriós li va contestar: «Sí, noi, ja ni em surt.» Hrabal va morir al mateix hospital on jo vaig néixer." També recorda que quan seia després de tota una tarda de cervesses, amb la màquina escrivint més enllà del paper, "els seus amics havien de reinterpretar el que havia quedat fora del foli." L'editora Maite Muns em pregunta per què no hem parlat de les dotzenes de tipus de bolets que surten al lli-

bre. Ho precisa: "El bolet és el que es veu, però *El miceli* no només és una immersió psicològica en una vida determinada, sinó que representa l'altra cara de la realitat txeca actual, quan la mentalitat del consumidor ve a distorsionar completament les relacions interpersonals i apareixen dos grups, els relativament satisfets i els altres, sobre els quals apunta l'espasa de Dàmocles que són la pobresa i la marginació social consegüent." ■

Mor el sociòleg i assagista Salvador Giner

Va ser president de l'Institut d'Estudis Catalans entre els anys 2005 i 2013

Redacció
BARCELONA

Òmnium Cultural va lamentar ahir amb un missatge a Twitter recollit per EFE la mort del sociòleg, jurista i assagista barceloní Salvador Giner, guardonat amb la Creu de Sant

Jordi el 1995 i amb el Premi Nacional de Sociologia i Ciència Política el 2006.

Giner, que va ser president de l'Institut d'Estudis Catalans entre el 2005 i el 2013, era doctor en sociologia per la Universitat de Chicago i llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona, en què va ser catedràtic de sociologia des de 1989. Va ser també un dels redactors de l'Enciclopèdia Catalana.

Òmnium expressava en la piulada la seva tristesa per la mort de Giner, "company de tantes lluites compartides", deia l'entitat, que recordava que amb ell va impulsar el cicle Qüestions d'Estat i que va ser un dels portaveus de la manifestació contra la sentència sobre l'Estatut.

De la seva banda, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, lamentava ahir també en un altre missat-

Salvador Giner, fotografiat l'any 2014, en què va publicar l'assaig 'Catalunya' ■ QUIM PUIG

ge la mort de Giner, a qui qualificava de "sociòleg eminent".

"La seva obra acadèmica i intel·lectual -hi afegia Iceta- seguirà sent font de coneixement i objecte d'estudi per a les futures generacions." Una de les claus de la seva aportació no van ser només les seves reflexions i treballs, sinó la incidència que ha tingut en la multitud de deixebles que va tenir. ■